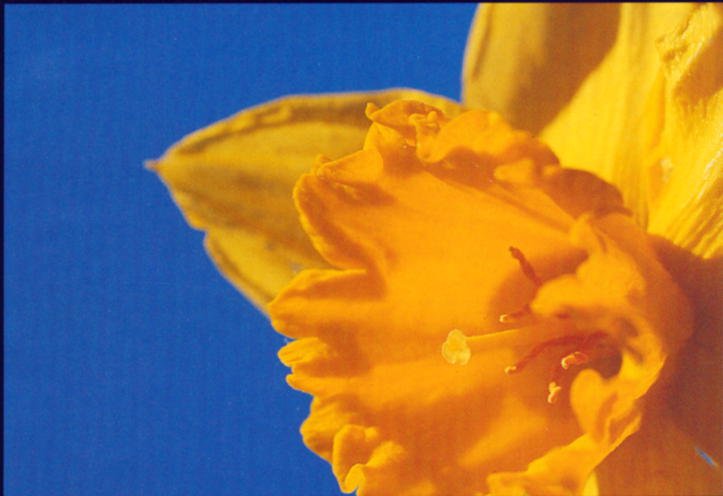

CD-833 DIGITAL

Våren är kommen

Traditional Swedish Songs of Spring and Summer

Orphei Drängar / Robert Sund

Olle Persson, baritone / Folke Alin, piano

Våren är kommen

Traditional Swedish Songs of Spring and Summer

PRINS GUSTAF (1827-1852)

- [1] **Vårsång (Glad såsom fågeln)** (*Gehrmans*) 1'33

Text: Herman Säterberg

LINDBLAD, Otto (1809-1864)

- [2] **Längtan till landet (Vintern rasat ut)** (*Gehrmans*) 1'50

Text: Herman Säterberg

KUHLAU, Frederik (Friedrich) (1786-1832)

- [3] **Majsång (O, hur härligt majsol ler)** (*Gehrmans*) 1'33

Text: Johann Heinrich Voss. Svensk text: Carl Wilhelm Böttiger

BÉEN, Lars Magnus (1820-1905)

- [4] **Majsång (Sköna maj, välkommen)** (*Gehrmans*) 4'08

Text: Johan Ludvig Runeberg

PRINS GUSTAF (1827-1852)

- [5] **Marsch (Sjung om studentens lyckliga dag)** (*Abr. Hirsch / Gehrmans*) 1'38

Text: Herman Säterberg

PETSCHKE, H. T. (1806-1888)

- [6] **Välkommen till våren** (*Gehrmans*) 1'21

von KAPFELMAN, Erik Jacob Arrhén (1790-1851)

- [7] **Vårsång (Våren är kommen)** (*Gehrmans*) 1'09

Text: Carl Fredrik Dahlgren

	JOSEPHSON, Jacob Axel (1818-1880)	
[8]	Vårsång (Vårliga vindar draga) (<i>Gehrmans</i>)	1'05
	<i>Text: Frithiof Grafström</i>	
	SJÖGREN, Emil (1853-1918)	
[9]	Vårluft (<i>Gehrmans</i>)	5'30
	<i>Text: Zacharias Topelius (Olle Persson, baritone)</i>	
	de la HALLE, Adam (ca 1245-ca 1288/1306?), arr. Carl Schreiber	
[10]	Madrigal (Kom, du ljuva hjärtevän) (<i>Elkan & Schildknecht, Emil Carelius</i>)	1'55
	<i>Svensk text: Einar Ralf</i>	
	JOSEPHSON, Jacob Axel (1818-1880)	
[11]	Serenad (Stjärnorna tindra re'n) (<i>Gehrmans</i>)	1'26
	MYRBERG, August Melcher (1825-1917)	
[12]	Serenad (Slumra hulda vid min sång) (<i>Gehrmans</i>)	1'38
	FOLK-SONG , arr. Otto Fredrik Tullberg (1802-1853)	
[13]	Kristallen den fina (<i>Gehrmans</i>)	2'06
	MARSCHNER, Adolf Eduard (1819-1853)	
[14]	Gute Nacht (<i>Gehrmans</i>)	1'35
	<i>Text: Oscar Ludwig Bernhard Wolff (Gunnar Backman, tenor)</i>	
	FOLK-SONG , arr. L. G. Hedin	
[15]	Till Österland (<i>Gehrmans</i>)	2'12
	ADOLPHSON, Olle (b. 1934), arr. Robert Sund (b. 1942)	
[16]	Nu har jag fått den jag vill ha (<i>M/s</i>) (Olle Persson , baritone)	2'54
	PALM, Herman (1863-1942)	
[17]	Under rönn och syrén (Blommande sköna dalar) (<i>Gehrmans</i>)	3'02
	<i>Text: Zacharias Topelius</i>	

	WIKANDER, David (1884-1955)	
18	Dofta, dofta, vit syrén (<i>Elkan & Schildknecht, Emil Carelius</i>) <i>Text: Emil Kleen</i>	2'37
	WIKANDER, David (1884-1955)	
19	Kung Liljekonvalje (<i>Gehrmans</i>) <i>Text: Gustaf Fröding</i>	3'17
	JÄRNEFELT, Armas (1869-1958)	
20	Vill du komma med mig? (<i>Sällskapet M.M.</i>) <i>Text: Josef Julius Wecksell (Olle Persson, baritone)</i>	2'21
	HEDAR, Josef (1894-1960)	
21	Regnvisan (<i>Elkan & Schildknecht, Emil Carelius</i>) <i>Text: Karl Asplund</i>	1'46
	TAUBE, Evert (1890-1976), arr. Robert Sund (b. 1942)	
22	Vals i Valparaiso (<i>Gehrmans</i>) (Folke Alin , piano)	2'52
	TAUBE, Evert (1890-1976), arr. Robert Sund (b. 1942)	
23	Fragancia (<i>M/s</i>) (Folke Alin , piano)	3'54
	ADOLPHSON, Olle (b. 1934), arr. Robert Sund (b. 1942)	
24	Nu är det gott att leva (<i>M/s</i>) (Olle Persson , baritone; Folke Alin , piano)	3'31
	NIELSEN, Carl (1865-1931)	
25	Aftenstemning (<i>Wilhelm Hansen</i>) <i>Text: Carsten Hauch, after Claudius</i>	2'30
	JERSILD, Jørgen (b. 1913)	
26	Guldsmed (<i>Wilhelm Hansen</i>) <i>Text: Hans Storm</i>	2'09

JEPPESEN, Knud (1892-1974)

27

Juninat (*Københavns Musikforlag*)

2'29

Text: Viggo Stuckenberg

NORWEGIAN FOLK-SONG, arr. Edvard Grieg (1843-1907)

28

Jeg lagde mig saa sildig (*Norsk Musikforlag*)

5'30

PETERSON-BERGER, Wilhelm (1867-1942)

29

På fjället i sol (*Gehrmans*)

3'19

LINDBLAD, Adolf Fredrik (1801-1878)

30

En sommarafon (Över skogen, över sjön) (*Gehrmans*)

2'09

Orphei Drängar conducted by Robert Sund

INSTRUMENTARIUM

Grand Piano: Steinway D

Piano technician: Edgar Lips

RECORDING DATA

Recording data: October 1996 and January 1997 at Studio 2 of the Swedish Broadcasting Corporation, Stockholm, Sweden

Recording producer, sound engineer and digital editing: Hans Kipfer

Recording equipment: Neumann microphones; Studer 961 mixer; Fostex D-10 DAT recorder, Stax headphones

BOOKLET AND GRAPHIC DESIGN

Cover text: © Gunnar Birgegård 1997

Front cover photograph: © Stefan Rosengren / Naturbild

Typesetting, lay-out: Andrew Barnett, Compact Design Ltd., Saltdean, Brighton, England

Colour origination: Studio 90 Ltd., Leeds, England

BIS recordings can be ordered from our distributors worldwide.

If we have no representation in your country, please contact:

BIS Records AB, Stationsvägen 20, SE-184 50 Åkersberga, Sweden

Tel.: 08 (Int.+46 8) 54 41 02 30 Fax: 08 (Int.+46 8) 54 41 02 40

info@bis.se www.bis.se

BIS-CD-833 © 1996 & 1997; © 1997, BIS Records AB, Åkersberga.

Finns det verkligen ingen inspelning av OD med alla de härliga vårsångerna? Det är en fråga som vi fått i många år och svaret har ständigt varit: Nej, tyvärr, men vi kommer snart att göra en.

Nu är det alltså gjort, och resultatet kanske blir en överraskning. "Alla" de klassiska vårsångerna är inte så många! Därför har den här inspelningen också gett oss tillfälle att presentera två andra kategorier av sånger på CD: serenader och ett blandat sortiment av sånger om sommar och natur. Som en extra bonus inkluderar vi två Taube-arrangemang av Robert Sund.

Det hela är, på ett par undantag när, nordisk musik, och det mesta är skrivet under förra seklet.

Traditionen att hälsa våren med manskörssång är gammal i Sverige, vilket färgar repertoaren, som i sin helhet är från 1800-talet. Att vårens inbrott är en betydelsefull händelse var en ganska naturlig föreställning inom romantiken, som ju gärna framställde naturen som besjälad och människan som starkt beroende av samspelet med naturen. Vårens förmåga att "väcka lifsandarna" besjögs i många dikter, och den återuppvaknande naturens blomning fick stå för glädje, kärlek och inspiration. De allra första vårsångerna skrevs av amatörer vid seklets början och sjöngs av de uppsaliensiska nationsköreerna, och under hela 1800-talet introducerades ständigt nya vårsånger, som fanns på repertoaren en tid och sedan försvann. Den första som blev en klassiker var också den första som skrevs av en professionell musiker, Kapfelmans *Våren är kommen* (nr 7) från 1823, då den för första gången ingick i valborgsmäsofirandet i Uppsala. Att fira vårens ankomst i samband med Valborgsmäss var en ännu mycket äldre tradition, och alltsedan början av

1800-talet hade alltså manskörssången en given plats i detta firande.

Att denna studentikosa angelägenhet fått sådan spridning i landet – flera av sångerna sjungs av alla manskörer i landet – kan kanske säga något om svenskarnas behov av att hälsa våren och deras behov av sång. De vårsånger som presenteras på denna inspelning är den standardrepertoar som vaskades fram under 1800-talets gång, när de mer amatörmässiga alstren föll i glömska. Det är intressant att konstatera att några nytillskott egentligen inte tillkommit under 1900-talet. Bland vårsångerna har vi också inkluderat *Studentsången*, och därmed har studentsångaren prins Gustaf (1827-1852) två sånger med (nr 1, nr 5).

En annan 1800-talstradition var serenad-sjungandet, som också utvecklades inom student-sången. Från att ha varit solosånger med instrumentalt ackompanjemang, särskilt gitarr, sjöngs serenaderna på 1840-talet och framåt oftast av manskvartetter, och under de senare decennierna på 1800-talet var serenadnatten framför andra, natten före doktorspromotionen, ibland så intensiv för sångarna att man p.g.a. deras heshet fick lov att importera sångare från Stockholm till promotionshögtiden dagen efter. Serenadsjungandet, som senare flyttades till vårbalsnatten, har levt kvar i Uppsala, även om allt högre hyreshus med studentrum gjort livet besvärligare för både sångare och mottagare. Men de klassiska serenadssångerna har också använts i andra sammanhang. OD, som grundades 1853, hade givetvis denna musikskatt med sig från början. Under de första decennierna fanns ofta någon serenad i ordinarie konsertprogram; på senare tid däremot som extranummer. Och närhelst mindre grupper uppträtt i informella sammanhang

har de också kommit till användning. De sex serenaderna på denna inspelning, från *Kom du ljuva* (nr 10) till *Till Österland* (nr 15), har hela tiden varit käran i serenadrepertoaren.

Från och med Olle Adolphson *Nu har jag fått den jag vill ha* (nr 16), är vi inne på 1900-talet. De flesta av sångerna hör till den guldålder i svensk körtradition som brukar kallas den svenska köryriken och omfattar seklets första decennier. Stycken som Herman Palms *Under rönns och syrens* (nr 17), Peterson-Bergers *På fjället i sol* (nr 29) och David Wikanders *Kung Liljekonvalje* (nr 19) tillhör pärlorna från denna tid. Vi har också inkluderat ett knippe danska sånger med sommaranknytning. Den yngsta av dem är Jørgen Jersilds impressionistiska skildring av en trolldändas flykt, *Guldsmed* (nr 26).

Barytonsolisten Olle Persson har fått ett antal kärlekssånger på sin lott. Griegs vemodiga *Jeg lagde mig saa sildig* (nr 28) är en gammal favorit, som följt OD genom åren, men vi glädjer oss också åt att för svensk publik få presentera den finländske Armas Järnefelts vackra *Vill du komma med mig?* (nr 20). Och de två visorna av Olle Adolphson är naturligt nog arrangerade för barytonröst, vilket är det läge där Olle själv sjunger dem.

© **Gunnar Birgegård 1997**

Orphei Drängars viktigaste tradition är förnyelse, brukar det påpekas. Sedan kören grundades 1853 har OD strävat efter att utveckla och finna nya vägar för manskören som musikalisk uttrycksform. Inriktningen på en elitkör var från början tydlig, och redan i slutet av 1800-talet gjorde kören långa internationella turnéer. 1910 engagerades Hugo Alfvén som körens dirigent, och under hans 37-åriga ledarskap utvecklades kören i riktning mot att

bli vad Alfvén kallade en "vokalorkester" – en stor, mäktig klangkropp med potential att hävda sig i konkurrens med symfoniorkesterns uttrycksregister.

1951 inföll ett nytt märkesår i OD:s historia, då Eric Ericson utsågs till körens dirigent; en post han upprätthöll till 1991. Ericson införde en mängd ny musik på repertoaren – utländsk såväl som inhemsk – och arbetade målmedvetet för att skapa ett både smidigt och muskulöst körinstrument. Under Eric Ericsons tid som dirigent intensifierades arbetet med att bredda och förnya manskörsrepertoaren, en verksamhet som fortsätter under Ericsons efterträdare Robert Sund. OD har gått i bräschen för tillkomsten av ny manskörsmusik genom regelbunda kompositionsbeställningar till samtida svenska och utländska tonsättare. Man har också försökt vidga utrymmet för nya konsertformer genom de årligen återkommande "Capricerna", som fått efterföljare runtom i Sverige, och genom samarbete med jazzmusiker, folkmusiker, visartister m.m. Uppmärksammade turnéer har tagit OD till bl.a. Fjärran Östern, USA, Canada, Mexiko, Centraleuropa, England och de nordiska länderna. Musikvideon till Jan Sandströms *The Singing Apes of Khao Yai* (som bl.a. visats på MTV) är det senaste exemplet på försöken att pröva nya former.

Robert Sund har varit konstnärlig ledare och dirigent i OD sedan 1986 – under åren 1986-1991 tillsammans med Eric Ericson. Robert Sund är utbildad vid Musikhögskolan i Stockholm och undervisade där i dirigering och ensembleledning 1978-1995. Han ledde Allmänna Sången i Uppsala 1971-1988, grundade damkören La Cappella 1986 och

har varit ledare för Uppsala Musikskolas Kammarkör sedan starten 1978.

Robert Sund har gästdirigerat på många håll i världen, bl.a. radiokörerna i Stockholm och Wien, Coro Nacional på Cuba, Grupo de Canto Coral i Buenos Aires och Världsunghörsören. Han är en eftersökt lärare vid olika dirigent- och koristkurser och har bl.a. undervisat och föreläst i Tyskland, Österrike, England, Venezuela och USA. Vid många tillfällen har Sund medverkat i juryn vid körtävlingar runt om i världen och engagerats i åtskilliga internationella körfestivaler, t.ex. Nordklang, Europa Cantat och IFCM:s världssymposier. Han är hedersdirigent i Sveriges Körförbund och utsågs 1993 till Årets Körledare i Sverige.

Som tonsättare och arrangör har Robert Sund förnyat mänskorsrepertoaren dels genom fyndiga och ofta egensinniga arrangemang av folkmelodier, visor och populära melodier, dels genom stort anlagda verk som *Resan till Nineve* för sopransolo, orgel, brassensemble, slagverk och manskör.

Folke Alin är utbildad vid Musikhögskolan i Stockholm för Irène Mannheim. Som frilansmusiker arbetar han bl.a. som repetitör, kormästare och kapellmästare på Folkoperan i Stockholm, där han säsongen 1996-97 har ansvarat för skolvertionen av Bizets *Carmen*. Han har gjort ett flertal romanskonserter med bl.a. Erik Sæden, Olle Persson, Anders Andersson och Ingrid Tobiasson, samt medverkat i ett flertal andra kammarmusikaliska sammanhang – bl.a. tillsammans med sina bröder Dag och Andreas i "Alintron". Han är sedan 1995 OD:s vice dirigent.

Olle Persson har under senare år etablerat sig som en av landets ledande sångare i barytonfacket. Efter studier vid Musikhögskolan i Stockholm för Solwig Grippe och Dorothy Irving har han varit engagerad vid de flesta större scener i Sverige. Han förenar en mångfull stämma med en osedvanlig dramatisk och scenisk uttrycksförmåga, vilket kunnat noteras i uppmärksammade uppsättningar på Folkoperan i Stockholm av bl.a. *Don Giovanni*, *Barberaren i Sevilla*, *Otello* och *Oidipus*. Hans påfallande bredd i det konstnärliga såväl som i det röstliga registret har lett till att han behärskar många genrer, från opera och oratorium till romans och visa. Samarbetet med gitarristen Mats Bergström har också väckt uppmärksamhet, både i Sverige och utomlands. Med OD har han tidigare hörts på skiva (BIS-CD-733) och på turné till Tyskland, Österrike och Slovakien.

Swedes have a very special relation to the seasons of spring and summer. No wonder – the winter is long and cold. Still, visitors are often amazed at the displays of total devotion to sun and warmth that you will see in Sweden even at the first bleak glimpses of the spring sun. It is typical that the most important ancient ritual celebration during the warmer half of the year is not – as in the south – the harvest festival, but the rites of spring.

During the romantic era the idea of a spirited natural world prevailed, and it was thus logical that spring had a special significance with its rôle of 'awakening the spirits of life'. Many poems and songs made the connection between the awakening of nature and the blooming of love, joy and inspira-

tion. In the university city of Uppsala there was a great spring celebration each year, and at the beginning of the 19th century (when male choir singing saw its beginning in Sweden) music became an important part of the festivities. During the 19th century this tradition was limited to the university cities, but when male choir singing spread throughout the country, even the choirs of trade unions and others took up 'spring singing' with essentially the same repertoire as the student choirs. And this tradition is still alive. Typically the local male choir can be heard at the 'Walpurgis night fire', a huge bonfire lit on 30th April every year in all Swedish communities.

The songs used have been the same since the 19th century, when many spring songs for male choir were introduced. As early as the turn of the century, however, the repertoire had shrunk to comprise only those heard on this recording (tracks 1-9). Notably, the selection includes two songs by an amateur composer, the Swedish Prince Gustaf (1827-1852), who was an enthusiastic student singer and reputedly a very good first bass. One of them, *Marsch (Studentsång)*, has been used through the years by the students to celebrate their matriculation.

This recording also contains traditional songs from the 19th century of a different kind: the male quartet serenades (tracks 10-15). The serenade tradition also developed within the student community. Just as in other European countries, the solo serenade with instrumental accompaniment prevailed at the beginning of the century. When male choir singing became popular among students, however, there soon emerged a serenade repertoire for male quartet. It became one of the most cherished tradi-

tions of student life in spring to perform a serenade for your girlfriend on the evening before the spring ball. If you were not fortunate enough to have a good voice, you could hire a quartet, and the best quartets enjoyed a great seller's market. It was not unusual for such a group to serenade 15-20 different girls, the last of them probably notably less happy than the first, since payment was more often a bottle than cash and the night was long and hard for the singers.

The serenade tradition is still alive. Student quartets still give serenades at their girls' windows, even if the modern apartment blocks where many students now live create certain problems. Who can see if a girl on the eighth floor lights the candle that is the token of acceptance of the serenade, and how are all the girls in such a building to know for whom it is meant? Sometimes a good quartet provokes a whole light show, dozens of candles being lit in different windows. Just as with the spring songs, the serenade repertoire is entirely from the 19th century.

The third category of songs on this recording comprises music from our own century, but in a neoclassical style. Many of the pieces are from the golden period of Swedish choir music when such songs as Herman Palm's *Under rön och syrén*, Peterson-Berger's *På fjället i sol* and David Wikander's *Kung Liljekonvalje* were created. Many of them have lyrics inspired by nature in summer, and the atmosphere of sweet melancholy is probably very typical of the relation that many Swedes have to the gentle and lush summer landscape. We have also included a selection of Danish songs associated with summer. The newest of them is the impressionistic *Guldsmed* by Jørgen Jersild, depicting

the flight of a dragonfly. Two love songs, *Jeg lagde mig saa sildig* by the Norwegian Edward Grieg, and *Vill du komma med mig* by the Finn Armas Järnefelt, complete this lyrical selection.

Two modern song-writers have been included – Evert Taube, a poet-composer and singer who died in 1976 and whose songs are already a very important part of the Swedish musical tradition, and Olle Adolphson, who at 62 is coming to assume a position similar to that of Taube. OD's conductor, Robert Sund, arranged these songs for male choir.

© **Gunnar Birgegård 1997**

It is often said that **Orphei Drängar's** most important tradition is renewal. Since the choir was founded in 1853, OD has striven to develop and find new outlets for the male-voice choir as an instrument of musical expression. Its determination to be an élite choir was clear from the outset, and by the late 1880s the choir was already undertaking long foreign tours. In 1910 Hugo Alfvén was appointed as the choir's conductor, and during his 37 years in this position the choir developed towards becoming what he termed a 'vocal orchestra' – a large, powerful body of sound with the potential to hold its own in competition with the expressive range of a symphony orchestra.

1951 was another important year in OD's history, when Eric Ericson was appointed conductor – a post he held until 1991. Ericson introduced a large quantity of new music to the repertoire, both Swedish and international pieces, and worked purposefully to create a flexible, muscular choral sound. During Eric Ericson's period as conductor, a conscious effort was made to extend and renew the male choir repertoire, and this process is con-

tinuing under Ericson's successor Robert Sund. OD has actively encouraged the composition of new male choir music by means of regular commissions from contemporary composers both in Sweden and abroad. The choir has also tried to broaden the scope of new concert forms with annual 'Caprices' which have been copied all over Sweden, and by collaborating with jazz musicians, folk artists, popular singers (etc.). OD has undertaken successful concert tours to the Far East, the United States, Canada, Mexico, central Europe, England and the Nordic countries. The music video of *The Singing Apes of Khao Yai* by Jan Sandström, which was broadcast by MTV, is the latest example of the choir's work in experimenting with new genres of performance.

Robert Sund has been artistic director and conductor of OD since 1986; in the period 1986-91 he shared this post with Eric Ericson. Robert Sund trained at the Royal College of Music in Stockholm, where he also taught conducting from 1978 until 1995. He conducted the choir Allmänna Sängen in Uppsala from 1971 until 1988, founded the women's choir La Cappella in 1986 and has been director of the Uppsala Music School Chamber Choir since its inception in 1978.

Robert Sund has appeared as a guest conductor all over the world, for example with the radio choirs in Stockholm and Vienna, the Coro Nacional in Cuba, the Grupo de Canto Coral in Buenos Aires and the World Youth Choir. He is in demand as a teacher at various conducting and choral singing courses, and has lectured and taught in Germany, Austria, England, Venezuela, the United States and elsewhere. He has served as a juror at choral com-

petitions all over the world, and has been engaged by numerous international choral festivals including Nordklang, Europa Cantat and the ISCM's World Symposia. He is an honorary conductor in the Swedish Choral Association and was elected as Choral Conductor of the Year in Sweden in 1993.

As a composer and arranger Robert Sund has renewed the male choir repertoire, partly with resourceful and often highly individual arrangements of folk melodies, songs and popular melodies, and partly with large-scale works such as *The Journey to Nineve* for soprano solo, organ, brass ensemble, percussion and male choir.

Folke Alin studied at the College of Music in Stockholm under Irène Mannheimer. As a freelance musician he works as a répétiteur, choir-master and conductor at the Folkoperan in Stockholm; in the 1996-97 season he was responsible for the school version of Bizet's *Carmen*. He has participated in a large number of vocal recitals, partnering such singers as Erik Sædén, Olle Persson, Anders Andersson and Ingrid Tobiasson, and has taken part in numerous other chamber music performances – sometimes as a member of the Alin Trio alongside his brothers Andreas and Dag. He has been vice-conductor of OD since 1995.

In recent years **Olle Persson** has established himself as one of Sweden's foremost baritones. After studies at the Stockholm College of Music under Solwig Grippe and Dorothy Irving, he has appeared at most of the major Swedish venues. He combines a strong voice with an unusual aptitude for dramatic and scenic expression, as has been apparent from his many performances at the Folkoperan in

Stockholm of works such as *Don Giovanni*, *The Barber of Seville*, *Otello* and *Oedipus rex*. His remarkable range both at a technical and an artistic level has enabled him to master such different genres as opera, oratorio, Nordic romances and popular songs. He has also won acclaim – both in Sweden and internationally – for his collaboration with the guitarist Mats Bergström. He has appeared with OD on disc (BIS-CD-733 'The Singing Apes') and on concert tours to Germany, Austria and Slovakia.

Prins Gustaf (1827-1852)

1 Vårsång (Glad såsom fågeln)

Text: Herman Säterberg

Glad såsom fågeln i morgonstunden
hälsar jag våren i friska natur'n,
lärkan mig ropar och trasten i lunden,
ärflan på åkern och orren i fur'n.

Se hur de silvrade bäckarna små
hoppa och slå, hoppa och slå
vänliga armar kring tuvor och stenar.
Se, hur det spritter i buskar och grenar
av liv och av dans, av liv och av dans
i den härliga vårsolens glans!

Otto Lindblad (1809-1864)

2 Längtan till landet (Vintern rasat ut)

Text: Herman Säterberg

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.

Snart är sommarn här, i purpurvågor,
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsan, glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg, jag vill dem återse,

Se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö.
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

Spring Song

1'33

Happy as a bird at dawn
I greet the spring in the countryside,
The lark calls to me, the thrush in its glade.
The wagtail in the field and the grouse in the wood.

See how the silvery streams
Jump and play, jump and play,
Friendly arms around tussock and rock.
See how bushes and branches burst into bud,
Lively and dancing, lively and dancing
In the bright spring sunshine!

Yearning for the Countryside

1'50

Winter no longer rages in the fells,
Snowdrifts melt and die.
The skies smile in the bright spring evening,
The sun caresses forest and lake with life.

Soon summer will be here, in a wave of purple,
Gilded, in shades of blue
The meadows lie in the flaming day,
And springs gush in the glade.

I am coming! Give tidings, happy breezes,
To the country, to the birds,
That I love them, to birch and lime-tree,
Lake and mountain, I want to see them again,

See them as when I was a child,
Follow the dancing stream to the lake,
Hear the thrushes sing in the glades of the forest.
The playful water-fowl on sea and skerry.

Frederik Kuhlau (1786-1832)

[3] Majsång (O, hur härligt majsol ler)

Text: Johann Heinrich Voss. Svensk text: Carl Wilhelm Böttiger

O, hur härligt majsol ler!
I de blåa höjder
sjungas vårens fröjder,
och sin doft var blomma ger.

May Song

1'33

Oh how brightly the May sun smiles!
In the azure heights
The joys of spring are sung,
And every flower scents the air.

Lars Magnus Béen (1820-1905)

[4] Majsång (Sköna maj, välkommen)

Text: Johan Ludvig Runeberg

Sköna Maj, välkommen
till vår bygd igen!
Sköna Maj, välkommen,
våra lekars vän!
Känslans gudaflamma
väcktes vid din ljusning.
Jord och skyar stamma
kärlek och förtjusning.
Sorgen flyr för våren,
glädje ler ur tåren.
Nu ur hundens sköte,
och ur blommans späda knopp,
stiga dig till möte
glada offer opp.
Blott ditt lov de susa,
dessa rosenhäckar,
till din ära brusa
våra silverbäckar.
Hör med tacksam tunga
tusen fåglar sjunga
liksom vi: Välkommen sköna Maj!

May Song

4'08

Welcome, lovely May
To our homes again!
Welcome, lovely May,
Friend of our games!
Godlike flame of feelings
Woke at your light.
Earth and sky are filled
With love and with delight.
Sorrow flees before the spring,
Joy smiles from tears.
Now in the bosom of the glade
And from the flower's fragile bud,
Rise to meet you
Happiest of victims.
They only sing your praise,
These rose bushes.
In your honour
Silver streams gurgles.
Hear how a thousand birds
Sing with grateful voice
As we do: Welcome lovely May!

Prins Gustaf (1827-1852)

[5] Marsch (Sjung om studentens lyckliga dag)

Text: Herman Säterberg

Sjung om studentens lyckliga dag,
låt oss fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusnande framtid är vår.

Inga stormar än
i vårt sinne bo,
hoppet är vår vän
och vi dess löften tro,
när vi knyta förbund
i den lund,
där de härliga lagrarna gro.
Hurra!

March

1'38

Sing of the student's carefree days,
Let us rejoice at the spring of youth!
Hearts still beat strongly,
And the future belongs to us.

No storms yet
Dwell in our minds,
Hope is our ally
And faith in its promises,
As we unite
In the glade
Where the lovely laurels grow.
Hurrah!

H. T. Petschke (1806-1888)

[6] Välkommen till våren

Hulda vår, välkommen åter
med din blomdoft, sol och sång,
skogen vitt sin famn upplåter
för de friska vindars språng.

Hör, ack hör, hur fåglar kvittra,
tuvor blomma, bäckar glittra,
och av fröjd vart hjärta slår.
Hell dig, hell dig glada vår!

Welcome to Spring

1'21

Sweet spring, welcome back to us
With your scent of flowers, sun and song,
The forest opens itself
To the fresh spring breezes.

Listen, oh listen to how the birds sing,
Tussocks bloom and streams flash,
While our hearts beat with delight.
Hail, hail oh joyous spring!

Erik Jacob Arrhén von Kapfelman (1790-1851)

[7] Vårsång (Våren är kommen)

Text: Carl Fredrik Dahlgren

Våren är kommen. På sina kransar
ängarna binda. Himlen är blå.
Pilträden bära gullgula fransar,
tuvorna vagga ljusalfar små.
Bäckarna brusa, vindarna susa,
böljorna glittra, fåglarna kvittra.

Spring Song

1'09

Spring is here. The meadows
Bind their wreaths. The sky is blue.
The willows hang with yellow tassels
And the grass begins to sprout.
Streams rush, winds sigh,
Waves sparkle, birds twitter,

sippan i lunden nigande står.
Högt upp i luften lärkorna sjunga:
Nu är det vår.
Hurra, hurra!

Anemones shyly bow.
High in the firmament the lark sings:
Spring is here.
Hurrah, hurrah!

Jacob Axel Josephson (1818-1880)

☐ Vårsång (Vårliga vindar draga)

Text: Frithiof Grafström

Vårliga vindar draga
skyarnes dok det tunga
undan för solens unga
blick, för dess strålars glans.

Jublande lärkor glada
nicka vid vänligt möte,
sippor ur drivans sköte
lyfta sin blyga krans.

Spring Song

1'05

Spring breezes propel
The heavy shroud of the skies
Making way for the sun's
Joyous gaze, its sparkling rays.

Joyous larks delight.
Bow at each friendly meeting.
Anemones from their snowy embrace
Lift their shy heads.

Emil Sjögren (1853-1918)

☐ Vårluft

Text: Zacharias Topelius

Där susar en storm över sjöar och land,
och han skingrar den vintliga sky,
han bräcker de brusande böljornas band,
han bådär att världen är ny.

Hur han viner med makt, uti tackel och tåg,
hur han virvlar i drivornas flock,
och han fläktar i ynglingens fladdrande hår,
och han leker i tärnornas lock.

Det dagas i nord, det lövas i lund,
det kvittrar i grönskande dal,
det duggar en dag uti morgonens stund,
över ängarnes soliga sal.

Där är liv, där är ljus, där är glans, där är sång,
hälsa och strålande ro.
Var sorg du begrov i drivan en gång,
som en blomma i våren skall gro.

Spring Air

5'30

A storm rages over sea and land,
Driving forth the wintry sky,
Crushing the bands that bind the waves,
And signalling that the world is new.

How he howls with power in the rigging,
How he whirls through the drifts,
And he ruffles the young man's flowing hair,
And he plays in the maiden's locks.

It is day in the north, the glades are green,
And the valleys are bright with song,
The dew descends on the morning hour
On the sunny floor of the meadows.

There is life, there is light, there is festive song.
Health and radiant calm.
Every sorrow you buried beneath the snow
Will return as a flower in spring.

[10] Madrigal (Kom, du ljuva hjärtevän)

Svensk text: Einar Ralf

Kom, du ljuva hjärtevän!
Skall jag vänta länge än?
Längtan mig förbränner, hjärtevän!

Liksom rosen skär och ren,
slår du ut i solens sken.
Kom, kom du min ljuva hjärtevän!

Madrigal

Come you sweetest maid!
Shall I yet wait?
Longing consumes me, sweetest maid!

Like the rose so fine, so pure,
You bloom in the rays of the sun.
Come, oh come my sweetest maid!

1'55

Jacob Axel Josephson (1818-1880)

[11] Serenad (Stjärnorna tindra re'n)

Stjärnorna tindra re'n
högt uppå himmelen,
jorden är still.
Vinden har somnat in,
sakta för vännen min
bedja jag vill.
Förs du vid drömmars hand
fjärran till min längtans land.
hör du min röst?
Här vill jag kalla dig,
säg, vill du följa mig,
ljuvaste tröst?

Serenade

The stars twinkle
High in the heavens,
The earth is still.
The wind has died,
Quietly for my friend
I would pray.
Are you led gently by the hand
Off to dreamy, distant land,
Do you hear my voice?
Here would I call to you,
Say, will you follow me,
Sweetest consolation?

1'26

August Melcher Myrberg (1825-1917)

[12] Serenad (Slumra hulda vid min sång)

Slumra hulda vid min sång,
god natt, god natt, god natt!
O slumra ljuvt och dröm blott
kärlek natten lång.
Månan brett sitt silverflor
över sjö och dal,
gröna skogen viskar öm:
god natt, nu god natt, god natt.
O slumra så ljuvligt, om sångarn dröm,
god natt, god natt, god natt!

Serenade

Slumber gentle maiden at my song,
Good night, good night, good night!
Slumber sweetly and gently dream
Of love throughout the night.
The moon spreads out its silver veil
Over lake and valley,
The greeny forest whispers wide:
Good night, good night, good night.
O slumber so sweetly, dream of the singer,
Good night, good night, good night!

1'38

Folkvisa, arr. Otto Fredrik Tullberg (1802-1853)

13 Kristallen den fina

Kristallen den fina, som solen månd' skina,
som stjärnorna blänka i skyn.

Jag känner en flicka i dygden den fina,
en flicka i denna här byn.

Min vän, min vän och älskogsblomma,
ack om vi kunde tillsammans komma,
och jag vore vännen din,
och du allra kärestan min!
Du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.

Till dig, min vän och älskogsblomma,
ack om vi kunde tillsammans komma,
och jag vore vännen din,
och du allra kärestan min!
Du ädela ros och förgyllande skrin.

Sparkling Diamond

2'06

Sparkling diamond, bright as the sun,
As the stars that twinkle in the sky.

I know a maid so virtuous,
A maid from this very village.
My love, my love, my ardent love,
Would that we could come together,
And I would be your friend,
And you would be my love!
You precious rose and gilded casket.

And should I go to the ends of the earth,
My heart would call to you.

To you my friend, my ardent love,
Would that we could come together,
And I would be your friend,
And you would be my love!
You precious rose and gilded casket.

Adolf Eduard Marschner (1819-1853)

14 Gute Nacht

Text: Oscar Ludwig Bernhard Wolff

Warum bist du so ferne?

O mein Lieb!

Es leuchten mild die Sterne,

o mein Lieb!

Der Mond will schon sich neigen
in seinem stillen Reigen.

Gute Nacht, mein süßes Lieb!

Good Night

1'35

Why are you so distant?

Oh my love!

The stars shine so gently.

Oh my love!

The moon will soon bow
In its silent dance.

Good night, my sweetest love.

Folkvisa, arr. L. G. Hedin

15 Till Österland

Till Österland vill jag fara,
där bor allra kärestan min,
bortom berg och djupa dalar,
allt under så grönan en lind.

To the East

2'12

To the East I would journey,
Where dwells my dearest love,
Beyond hill and deepest dale,
Beneath the greenest tree.

Jag där vill bygga en hydda
där marken står ständigt så grön
och där träden äro prydda
med blommor som dofta så skönt.

There I would build a hut
Where the ground is so green,
And where the trees are decked
With sweetly scented flowers.

Olle Adolphson (b. 1934), arr. Robert Sund (b. 1942)

16 Nu har jag fått den jag vill ha

Nu har jag fått den jag vill ha
som jag ville ge min kärlek
i alla mina dar.
Morgonen kommer redan.
Vad händer sedan –
det finns ju inget av den kvar.

Tystnaden smyger som en katt
genom rummet, och därute
är luften redan blå.
Morgonen sköljer undan
natten, och slutet
har redan börjat för oss två.

En solstråle går ifrån
min hand, över hennes hud
lyser som guld i hennes hår!
Allt jag känner är
tid och tystnad
och timmarna som går.

Långt borta kan jag höra
havet som andas, och en fågel
som sjunger i ett träd.
Tystnad. När slutade vi
älska varandra.
Hon är det vackraste jag vet.

Now I Have Won Whom I Desire

2'54

Now I have won whom I desire
To whom I would give my love
Throughout my life.
Morning is already here.
What happens then –
Nothing of it remains.

Silence comes smooth as a cat
Through the room, and beyond
The air is blue already.
The morning rinses out
The night and the end
Has already commenced for us.

A ray of sun stretches
From my hand, across her skin,
Glowing gold in her hair!
All I feel is
Time and silence
And the hours that pass.

Far away I hear
The sea breathe like a bird
Singing in a tree.
Silence. When did we cease
To love each other.
She is the loveliest I know.

[17] Under rön och syrén (Blommande sköna dalar) 'Neath Mountain Ash and Lilac

3'02

Text: Zacharias Topelius

Blommande sköna dalar,
hem för mitt hjärtas ro!
Lummiga gröna salar,
där vår och kärlek bo!
Soliga barn av luft och ljus,
o, jag förstår ert tysta sus.
Blommande sköna dalar,
hem för hjärtats ro!

Kom, du min vän i skogen,
kom, vid min sida sjung!
Skogen är evigt trogen,
våren är evigt ung.
Livet förgår som kvällens fläkt;
evig är vårens andedräkt.
Kom, du min vän i skogen,
kom, vid min sida sjung!

Blommande sköna dalar
stråla av sällhet då;
klarare våren talar,
bättre vi den förstå.
Aftonen rodnar, vakan slår,
stilla en suck ur hjärtat går;
blommande sköna dalar
stråla sällhet då.

Lovely flowering valleys,
Home for the peace of my heart!
Green and leafy halls,
Where our love may dwell!
Sunny children of air and light,
Oh, I understand your silent sighs.
Lovely flowering valleys,
Home for the peace of my heart!

Come you friend in the forest,
Come and sing by my side!
The forest is ever faithful,
Spring is ever young.
Life passes like the evening breeze;
Eternal the breath of spring.
Come you friend in the forest,
Come and sing by my side!

Lovely flowering valleys
Shine so blessedly, shine;
Spring speaks more clearly,
Clearer than we can see.
Evening blushes, the night watches go,
And a quiet sigh departs my heart.
Lovely flowering valleys
Shine so blessedly, shine.

David Wikander (1884-1955)

[18] Dofta, dofta, vit syrén

Text: Emil Kleen

Dofta, dofta, vit syrén,
uti nattens timmar,
nyttänd måne, strö ditt sken.
som i solvglas glimmar,
se, min kära drömmar där,
där på bänken, blond och skär,
medan klövern ångar
ifrån fält och vångar.

Scent, Scent, Lilac White

2'37

Scent, scent, lilac white,
In the night hours,
New-lit moon, spread your rays,
That shine so silvery.
Look, my beloved dreams there,
There on the bench, blonde and fair,
While the clover scents the air
From field and meadow.

Dofta stilla, vit syrén,
stör ej hennes drömmar,
nyttänd måne, strö ditt sken
uti gyllne strömmar,
stänk kring hennes blonda hår
gloria av ljus och vår,
medan långsamt lider
natt i pingstens tider.

David Wikander (1884-1955)

[19] Kung Liljekonvalje

Text: Gustaf Fröding

Kung Liljekonvalje av dungen,
kung Liljekonvalje är vit som snö,
nu sörjer unga kungen
prinsessan Liljekonvaljemö.

Kung Liljekonvalje han sänker
sitt sorgsna huvud så tungt och vekt,
och silverhjälmén blänker
i sommarskymningen blekt.

Kring bärens spindelvävar
från rökelsekaren med blomsterstoft
en virak sakta svävar,
all skogen är full av doft.

Från björkens gungande krona,
från vindens vaggande gröna hus
små sorgevisor tona,
all skogen är uppfylld av sus.

Det susar ett bud genom dällden
om kungssorg bland viskande blad,
i skogens vida välden
från liljekonvaljernas huvudstad.

Scent, scent, lilac white,
So not spoil her dreams,
New-lit moon, spread your rays,
In a golden cascade,
Sprinkle round her lovely hair
A halo of light and spring.
While night slowly passes
Through the Whitsun hours.

King Lily of the Valley

3'17

King lily of the valley,
The lily is white as snow.
Now king lily of the valley
Mourns his lily princess.

King lily of the valley lowers
His head so heavy and sad,
And his silver helmet shines
In the pale summer night.

Round his bier the cobwebs
From the censer with petals soft,
A fragrance gently rises,
And the forest is rich with scent.

From the swaying crown of the birch,
From the rocking green of the wind
Small songs of mourning sound,
And the forest is full of sighs.

A message sighs though the glen,
Telling of royal mourning,
In the great expanse of the forest
From the lily's realm in the valley.

Armas Järnefelt (1869-1958)

[20] Vill du komma med mig?

Text: Josef Julius Wecksell

Vill du komma med mig i den grönskande skog,
där ingen, där ingen oss ser?

Hörde du, hörde du, huru fågeln han slog
långt i skogen: han också dig ber.

Vill du sitta med mig i den skuggande lund,
vill du ljuvt åt min arm dig förtro?

Kom, o kom, i den tysta, skymmande stund,
när all jorden hon vilar i ro.

Will You Come With Me?

2'21

Will you come with me to the greening wood,
Where no one will see, will see us?

Did you hear, did you hear how the bird struck
Deep in the forest; he beseeches you too.

Will you sit with me in the shady glen,
Will you rest, will you rest on my arm?

Come, O come in the silent, shadowy hour,
When all the earth rests in peace.

Josef Hedar (1894-1960)

[21] Regnvisan

Text: Karl Asplund

Regnet sjunger i bok och lind,
smyger på hängande grenar,
viskar vid skogens gröna grind,
vilar på mossiga stenar.
Håller åt markens törstiga mull
murgrobladets bägere full,
gnolar vid bägaren tyst en sång,
gnolar: Det var en gång.

Regnet droppar mot kind och hår,
viskar i vandrarens öra,
sjunger för den som tyst förstår,
sjunger för den som vill höra.
Håller av minnen en bägere full,
törstig är själen för saknads skull.
Dropparna sjunga en afton lång
något, som var en gång.

Rain Song

1'46

The rain sings in birch and lime,
Steals on branches bowed,
Whispers at the green gate of the wood,
Resting on mossy rock.
Pours on the thirsty dust of the earth,
Filling the ivy's cup,
Humming a song at the silent cup,
Humming: Once upon a time.

The rain drops on cheek and hair,
Whispers in the wanderer's ear,
Sings for him who in silence comprehends,
Sings for whoever will hear.
Fills a beaker with memories,
Thirsty the soul from absence.
The drops resound in the evening hours
Something, once upon a time.

Evert Taube (1890-1976), arr. Robert Sund (b. 1942)

[22] Vals i Valparaiso

Hav! Under bugande palmer jag såg
hur våg på våg i svallande tåg
emot Chiles klippiga stränder kom rullande in.
O, detta brus, när ett skimrande svall
fann mig och tog mig i famnen!
O, när delfinerna dök bland korall
och en vinröd klänning blev min!

Då sjöngs där i Valparaiso en söt liten sång:
Rosita! Chilenita!
I havet, i Stilla Havet, står hajen på språng:
Rosita! Chilenita!
Kondoren på Cordilljären är bister – jaha!
Och ormarna börja skallra i Tarapacá,
och sju glada sjömän rundade Hornet i dag
och Rosita vill alla ha!

O, när jag började känna mitt land
från fjäll till strand och med min hand
på jordgloben följde dess gräns från Peru till Cap Horn!
O, när jag fann, att här var jag blott gäst
bland röda små indianer
som mina fäder, soldat som präst,
betvingat med krut och med torn,
då sjöngs där i Valparaiso...

Evert Taube (1890-1976), arr. Robert Sund (b. 1942)

[23] Fragancia

I Cubas natt en röst från din estancia.
En doft av rosor som är din arom
sveper hit ner och talar, o, Fragancia,
talar ditt och kärlekens idiom.

Hela mitt jag är uppfyllt av din ensamhet,
fast du är borta äger jag dig här,
här i min själ, mitt innersta din härlighet
blommar och doftar för mig var du är.

Waltz in Valparaiso

Sea! Beneath bowing palms I saw
How the waves in the ocean swell
Came rolling in against Chile's cliffs.
Oh, the sound, as the glittering swell
Gathered me in its embrace!
And when the dolphins dived on the coral reef
And a wine-red dress was mine!

Then in Valparaiso they sang a song:
Rosita! Chilenita!
In the sea, in the Pacific the sharks are alert:
Rosita! Chilenita!
The condor in the hills is alert!
And the rattlesnakes of Tarapacá,
And seven happy sailors rounded the Horn
And Rosita is everyone's goal!

And when I knew my land
From hill to sea and with my hand
Traced on the globe its bounds from Peru to Cape Horn!
And when I found I was but a guest
Among red, little Indian men
Like my forebears, soldier too and priest,
Conquered by powder and armour,
Then they sang in Valparaiso...

2'52

Fragancia

In the Cuban night a voice from your estancia.
A scent of roses, your own scent
Wafts down to me and speaks, Oh, Fragancia,
Speaks of yourself and of love.

I am filled with your loneliness,
Though you are absent I own you here,
Here in my soul, in my innermost parts,
Your loveliness blooms and tells me where you are.

3'54

Glömsk av mig själv jag fylls av dig till brädden
fastän du gömmer dig och inte blir mig när.
Himmel! Du kom ändå till blomsterbädden.
Månen går ned. Gitarren tystnar här.

Forgetful of myself I am filled with you,
Though you hide and are far from me.
Heaven. You came as far as the flower-bed.
The moon descends. The guitar falls silent here.

Olle Adolphson (b. 1934), arr. Robert Sund (b. 1942)

[24] Nu är det gott att leva

Nu är det gott att leva
på en sommardag.
Här står Adam och Eva
här står du och jag.

Du kan tro att här vare jävligt
att gå runt omkring utan dej.
Du kan tro att nu ere härligt
för du kom hit till mej!

Göken han gal i dalen
gal i öst och väst.
Tänk att *vi* kom på balen
vi två kom på fest!

Nu ere slut på gråt och gräva
vi ska dansa, du och jag.
Ja nu är det gott att leva
på en sommardag.

Nu är det gott att sjunga
kärlekens refräng.
Häggen viftar och gungar
över våran äng.

Du kan tro att här vare fasan
att gå runt omkring utan dej.
Nu kan rubbet ta sig i brasan
för du kom hit till mej.

Nu är det gott att skratta
att det blev vi två!
Att du kom gamla kratta
att du kom ändå!

Now Life is Good

3/31

Now life is good
On a summer's day.
Here are Adam and Eve,
Here are you and I.

You may know that it was hellish
Going round without you.
You may know that is is heaven,
Your coming here to me!

The cuckoo calls in the valley,
Calls to the east and to the west.
And *we two* came to the ball,
We two came to the dance!

Now the tears are ended
We shall dance, you and I.
Now life is good
On a summer's day.

Now it is good to sing
Love's refrain.
The blossom sways and swings
Over and above our meadow.

You may know that it was hellish
Going round without you.
Now they can all creep away
For you came here to me.

Now it is good to laugh
That we are two!
That you came at last,
That you came despite everything!

Vi ska streta vi ska sträva
genom livet du och jag.
Men nu är det gott att leva
på en sommardag...

We shall try and we shall seek
Throughout life, you and I.
But now life is good
On a summer's day...

Carl Nielsen (1865-1931)

[25] Aftenstemning

Text: Carsten Hauch, after Claudius

Alt Skoven sig fordunkler;
den gyldne Stjerne funkler
paa Himlen reen og blid;
sin Ret Naturen kræver,
og over Engen svæver
den hvide Damp ved Aftenstid.

Hvor roligt Jorden hviler
bag Nattens Slør og smiler
saa mild og sommervarm,
fast lig et stille Kammer,
hvori al Dagens Jammer
forglemmes skal i Søvnens Arm.

Evening Mood

2'30

The forest darkens;
The golden star shines
In the heavens, pure and shy;
Nature demands her right
And above the meadow
A white mist hovers at evening.

How calmly the earth rests
Behind night's veil and it smiles
So mildly and so summer warm.
As in a peaceful room
In which the day's noise
Is lost in sleep's embrace.

Jørgen Jersild (b. 1913)

[26] Guldsmed

Text: Hans Storm

Se, i kast, som ingen gætter
svirrer guldsmed let forbi,
danner små, forgyldte pletter
på den varme sommersti.

Over bækken står den længe
som en tone i en sang,
medens lyse harpestreng
risler under den med klang.

Dagen svæver på dens vinge
i et skinnende sekund,
gennem tusind solskinsringe
spredt den sit farvebundi.

Dragonfly

2'09

Look how unexpectedly
The dragonfly wafts past.
Making little golden spots
On the warm summer path.

Above the stream it pauses
Like a tone in a song,
While bright harp
Sound beguilingly beneath it.

The day rests on its wings
For a shining second,
Spreading through the sunshine
Its manifold colours.

Flygtigt, på et siv, der sitrer,
standser den en luftig dans
som en dråbe regn, der glitrer
på et græs i solens glans.

Løfter tyngden ved at være
over alle grønne strå
og forsvinder i den skære
sommerhimmels hvide blå.

Malleable as a reed that quivers,
It treads an airy dance.
Like a drop of rain it glimmers
On a blade of grass in the bright sun.

Lifts from the weight
Of all the green grasses
And disappears into the
Blue expanse of the summer sky.

Knud Jeppesen (1892-1974)

[27] Juninat

Text: Viggo Stuckenberg

Hvorfor ikke denne Aften synge?
Høj og stille staar den lyse Nat!
Ingen fjerne Stjernekloder tynge
Himlens blegthed i den lyse Nat!

Alt er sølverhvidt og klart og stille
smeltet i den tyste Nat i et!
Ingen fjerne Skumringsskyer skille
denne Hvidhed, hvori Alt er et!

Hvorfor ikke denne Aften synge,
nynne sagte som den lyse Nat,
medens ingen Mindeskygger tynge
Himlens Hvidhed i den lyse Nat.

June Evening

2'29

Why not sing on this of evenings?
High and silent is the summer night!
And there are no stars weighing
The pale sky of the summer night!

All is silver-white and calm and still,
Uniting in the silent night.
There are no dark and distant clouds
To sully this whiteness all.

Why not sing this lovely eve,
Softly sing like the pale night,
While no dark memories weigh
Upon the whiteness of the pale night.

Norsk folkvisa. arr. Edvard Grieg (1843-1907)

[28] Jeg lagde mig saa sildig

Jeg lagde mig saa sildig alt sent om en kveld,
jeg vidste ingen kvide til at have;
saa kom der da bud ifra kjæresten min,
jeg maatte til hende vel fare.
Ingen har jeg elsket over hende.
Ingen!

I Lay Down So Late

5'30

I lay down so late in the evening,
Nor was I anxious at all;
There came a message from my beloved,
That I should go to her.
I have loved no one more than her.
No one!

Saa ganger jeg op udi høienloft,
som altid jeg var vant til at gjøre.
Der stander de jomfruer alt udi flok
og klæder min kjærest til døde.
Ingen har jeg elsket over hende.
Ingen!

Saa gik jeg mig ud paa den grønne eng,
der hørte jeg de klokker at ringe;
ei andet jeg vidste, ei andet jeg fornå,
end hjertet i stykker vilde springe.
Ingen har jeg elsket over hende.
Ingen!

So I climbed up to the hayloft,
As I was wont to do,
And there was a group of maidens
Dressing my beloved for death.
I have loved no one more than her.
No one!

Then I went out in the green meadow,
And I heard the church bells ringing;
I knew nothing else, felt only
That my heart would burst in pieces.
I have loved no one more than her.
No one!

Wilhelm Peterson-Berger (1867-1942)

[29] På fjället i sol

På fjället är ljus och friskhet och ro,
på fjället är härligt att vara.
där blidaste blomster kring drivorna gro,
där vindarna vila och sagorna bo
i tjärnar så djupa och klara.

Långt bort i liden ser du dem blänka i fager glans,
vaggande viden sluta omkring dem en silverkrans,
luften är klar och bäckarna porla,
hemliga källor i mossarna sorla,
solljuset dallrar liksom i dans.

Och lätt som den sky som drömmande går
sin solglänsa väg i det höga
din ande sig lyfta och svinga förmår,
och glömsk av sitt jag han ett ögonblick får
i himlarnas klarhet sig löga.

Fjärren i dalar klingar en klocka med klang så klar.
Tonen du känner sakta dig locka så underbar.
Fattar ditt hjärta då vad den menar,
himlen sin fågling med jordens förenar,
skönare stund icke livet har.

On the Fell in Sunshine

3'19

On the fell it is bright and fresh and calm,
On the fell it is lovely to be.
Where the shyest flowers spring up from the snow,
Where the winds rest and fables live
In the deep, clear lakes.

And from far away they shine so brightly,
And the plains surround them like a silver wreath,
The air is bright and the streams gurgle,
Secret springs bubble in the mosses,
While the sunlight trembles as in a dance.

And light as the sky that dreamily passes
On its sunlit way above,
Your spirits are able to rise,
And for once forgetful of self
Are bathed in the clarity of the heavens.

Away in the valley a bell strikes so clearly.
And the sound is wonderfully appealing.
Does your heart then grasp its meaning,
The sky joins its beauty with the earth,
And there is no lovelier moment in life.

[30] En sommarafton (Över skogen, över sjön)

Över skogen, över sjön
du din slöja sänker,
milda skymning, och till bön
du denna stund oss skänker.

Allt är stilla, ej ett ljud
genom rymden svävar,
jorden, lik en lycklig brud,
ack, blott av längtan bävar!

Dock, vad kval, o hjärta,
i en stund som denna,
ack, är all fröjd, som mänskor känna,
blott en salig smärta?

A Summer Eve

2'09

Over forest, over lake
You lower your veil,
Gentle dusk, and you give to us
A time for prayer.

All is still, not a sound
Hovers in the air,
The earth, like a happy bride,
Oh, but of longing shudders!

But what anxiety, my heart,
In a moment like this,
Oh, is all delight or do we feel
But holy pain?

